

Flierefluiten

Flierefluiten

Reinier van Delden

Illustraties door
Joren Hans

©2020 Reinier van Delden
Redigeerwerkzaamheden: Anne Maarten Bruins (INK redactie)
Illustraties: Joren Hans
Opmaak: Martje Smith

ISBN: 9789464183986

Huh?

Ik dacht opeens dat ik in een ander hoofd zat.
Dat was best wel even schrikken.
Ik keek snel naar mijn armen en benen.
Of ik het nog wel was.
Ja, het waren mijn schoenen.
Mijn jas, en mijn broek en zo.
Ik kneep zelfs even in mijn arm.
Om het zeker te weten.
Iemand kneep mij.
Ja, dat was ik.
Gelukkig.
Wat een opluchting.
Ik dacht echt even dat ik iemand anders was.
Dat mijn geest nog wel bestond.
Maar dat ze die in een ander hoofd hadden gestopt.
Met een ander lichaam.
En ik vroeg mij tevens af wie daar dan voor verantwoordelijk was.
Wie het lef had gehad mij over te plaatsen.
Met mijn geest aan de haal te gaan.
Dat had diegene best wel even netjes kunnen vragen.
Zo van, vind je het goed als ...
Dan had ik er misschien nog wel mee ingestemd.
Had het misschien nog wel leuk geweest ook.
In iemand anders hoofd kruipen.
Dat jij het wel bent.
Maar dat niemand het ziet.
Als je dat van te voren weet is dat lachen.
Dan kan je daar de humor nog wel van in zien.
Toch, wanneer het zich onverwachts aandient.
Dan is dat best wel even schrikken.
Daar kijk je toch van op.
Huh?
Ben ik dit nou.
Of is het iemand anders?
Het kan je zomaar overkomen.
Mij wel althans.

huh?!!!

Aadje

Oh ja, Aadje.
Of op zijn Haags, Aadsje.
Een buschauffeur van de HTM.
De Haagsche Tramweg-Maatschappij.
Hij woonde bij ons in de straat.
Bij z'n moeder nog.
Toen was hij al in de veertig, geloof ik.
Aadje lustte 'm.
Aadje zat elke avond bij Ballemaker.
Een café bij ons op de hoek.
Aadje nam het niet zo nauw.
Hij verscheen ook weleens niet op zijn werk.
En wanneer hij dan ontslagen werd, vond hij wel weer ander werk.
Maar Aadje was dus buschauffeur.
Een blauwe maandag.
Daar stond iedereen van te kijken.
Dat had hij toch maar mooi voor elkaar gekregen.
Een vaste aanstelling en zo.
Aadje zat gebakken.
En dan ging het weer een tijdje goed.
Maakte hij plannen.
Aadje zou het nu allemaal anders gaan doen.
Ja, hij ging nu eindelijk het huis uit.
Hij vond het zelf ook wel een keer tijd worden.
Het was geen onaardige man, Aadje.
Ik kreeg weleens een rijksdaalder van hem.
Hier, koop maar een patatje, zei hij dan.
Ik wist precies waar die rijksdaalder vandaan kwam.
Uit de gokkast natuurlijk.
Dan hoorde ik dat geld in zijn zak rammelen, wanneer hij voorbijliep.
Onbewust zal ik toen gedacht hebben, dat wil ik later ook.
Klinkende munten.
Aadje, de eeuwige vrijgezel.
En er soms geen mallemoer om gaf.
Die op een gegeven moment met zijn bus voor het stoplicht stond te wachten.
Met alle passagiers er nog in.
Toen hij zomaar uitstapte.
Omdat hij dorst had gekregen, verklaarde hij later.
En zo de kroeg was ingelopen.
Ja, Aadje.
Een fijne gozer.